

srednjevekovnoj Srbiji; D. Dj. Tasić: Odgovornost države po principu jednakosti tereta XII, XIII; D. A. Verona: Nekoliko razmatranja de lege lata i de lege ferenda prilikom prvoga rešenja stola sedmorice u pomorsko-pravnim poslovima; D. B. Kučić: Povodom nacрта agrarnog zakona za Dalmaciju.

Mjesečnik (Zagreb) ima v številkah 9., 10, in 10.: Ž. M. Perić: Glavne karakterne crte ustava kraljevine Srba Hrvata i Slovenaca od 28. jun. 1921; Dr. Fr. Milobar: Poslije neuspjeha proletarskih revolucija; D. A. Verona: Iz pravosudja stola sedmorice u pomorskim poslovima; D. F. Šilović: Nužna obrana za zaštitu spolnog poštenja; I. Z. Galić: Konkordat izmedju rimske stolice i kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca; dr. M. Kasumović: Jedna pogrešnja praksa; Dr. I. Štern: Nekoliko riječi o zaštitivanju i kažnjavanju mladeži; Dr. M. Vranić: Tužbovni zahtjev u stranoj valuti; Dr. I. Politeo: Obranički sudovi; Dr. F. Mogan: Comité maritime international association Jugoslave; Dr. S. Zuglia: Nekoliko primjedbi za primijenu uredbe br. 23.029 do 23.172 od 25. lipnja 1922 o privremenoj izmjeni pravila građanskoga parničkoga postupka za Vojvodinu.

Pravni Vestnik (Trst), 9. in 10. št.: Dr. H. Tuma: Kolektivna pogodba; Dr. F. Goršič: Verižnik in slična imena; Dr. M. Dolenc: Ivan Kavčnik †.

Právník (Praga), IX.—XI. snopič: Du statut des fonctionnaires en France; D. A. Glos: Pravni značaj okrajnih prosvetnih odborov; D. B. Klimberger: Nekateri razlike civilnopravnih redov, veljavnih pri nas in na Slovaškem; D. V. Hora: Pripravljalno delo za zenačenje civilnopravnega reda; Peti mednarodni kongres za letalsko pravo v Pragi; I. U. D. Leopold Heyrovský.

Razne vesti.

V Ljubljani, dne 1. decembra 1922.

— (Kronika društva Pravnika.) Meseca oktobra in novembra je priredilo društvo pet diskusij o načrtu novega kazenskega zakona. Predavali so: dne 21. oktobra g. dr. Krivic: »Dolus in culpa po načrtu«, isti dne 28. oktobra: »Vračunljivost v načrtu kazenskega zakona«, dne 4. novembra dr. Lapajne: »Novo meddržavno kazensko pravo«, dne 11. in 18. novembra dv. sv. Regally: »Kazen in nje odmera po načrtu k. z.«. Predavanje dr. Lapajneteta prinašamo v današnji številki, vsebino ostalih predavanj bomo priobčili kasneje.

— (Osebne vesti.) Imenovani so: dvorni svetnik Josip Fon za podpredsednika okrožnega sodišča v Mariboru, višjedeželnosodni svetnik Albert Levičnik za svetnika pri višjem dež. sodišču v Ljubljani, sodna svetnika Franjo Posega za višjega deželnosodnega svetnika v Mari-

boru in dr. Ivan Modic za višje deželnosodnega svetnika pri deželnem sodišču v Ljubljani, za deželnosodne svetnike Fran Pečnik in Janko Sernec za Maribor, dr. Alojzij Gradnik za Ljubljano, za deželnosodne svetnike in predstojnike okrajnih sodišč dr. Arnold Pernat v Laškem, dr. Fran Kalan v Velikih Laščah, dr. Milko Kranjc v Kranjski gori in dr. Fran Kovča v Murski Soboti; za okrajne sodnike in sodne predstojnike dr. Josip Sašelj za Šmarje pri Jelšah, dr. Tomo Turato za Gornjo Radgono in Anton Potočnik za Šoštanj; za okrajna sodnika dr. Mile Jenko in dr. Niko I. Vrabel za Maribor; za sodnike na določenih služb. mestih sodniki dr. Leopold Mastnak in Boris Kenk za višje deželno sodišče v Ljubljani, Josip Vejnar za Maribor, Valentin Eržen za Krško, dr. Luka Kravina za Mursko Soboto, dr. Franjo Macarol za Ljubljano, dr. Peter Jereb za Maribor, dr. Josip Šmid za Laško, Janko Čerček za Metliko, dr. Bogdan Petelin, dr. Viktor Vovk in Makso Juvanc za Ljubljano, Karl Ivanc za Mursko Soboto, dr. Fran Muhič za Ormož, dr. Ivan Mak za Mursko Soboto, Fran Češark za Črnomelj, Fran Orožen za Sevnico, Josip Baričevič za Cerknico, Vladimir Velušček za Litijo, Artur Mrevlje za Kozje, Avgust Habermut za Gor. Radgono, dalje auskultanta Fran Farkaš za Mursko Soboto in Stanko Bregar za Ribnico; za sodnika za okrožje višjega deželnega sodišča sta imenovana auskultanta Rajko Lederhas in dr. Ernest Rosina; sodnik dr. Fr. Strižič je premeščen iz Murske Sobote v Ptuj. — Finančni prokurator dr. Hubert Souvan v Ljubljani je pomaknjen v V. čin. razred. Za okrajnega komisarja je imenovan prov. vladni koncipist Makso Kandrič. — Odvetniško pisarno so otvorili dr. Josip Cepuder v Ljubljani, dr. Alojzij Goričan v Celju dr. Artur Wurzbacher v Češnjici pri Moravčah in dr. Alojzij Klemenčič v Mariboru. — Umrla sta Ivan Kaučnik, predsednik višjega deželnega sodišča v Ljubljani, in avskultant Josip Turk. Iz državne službe so izstopili sodniki dr. Maks Šnuderl, dr. Jože Pretnar, dr. Josip Lavrič in avskultant dr. Rihard Pintar.

— († Dr. Alojzij Homan.) V zadnji številki smo se spominjali umrlega dr. Fr. Zupanca, ustanovitelja sodno zdravniške terminologije, danes moramo pisati posmrtnico dr. Alojziju Homanu, zdravniku v Radečah, ki je nadaljeval delo Zupančevo. Dr. Zupanc je v svojih sestavkih podajal sistematično gradivo za zdravniško terminologijo dr. Homan pa je gradivo zbral in izdal 1906 v majhni, a vsakemu juristu in zdravniku znani »Nemško slovenski sodno zdravniški terminologiji«. Knjižica je bila sprejeta z zasluženim priznanjem tako v pravniških kakor v zdravniških krogih. Poleg terminologije je napisal dr. Homan še učno knjigo »Somatologija in higijena« in mnogo manjših strokovnih razprav. Bil je goreč Jugoslovan. Umrli je dne 13. novembra t. l. Ohranimo mu časten spomin!

— (Heyrovský in Horáček.) Češka univerza v Pragi je obhajala v novemberskih dneh dve slavlji, 70letnico profesorja rimskega prva dr. Leopolda Heyrovskega in 60letnico profesorja narodnega gospodarstva dr. Cirila Horáčka, letošnjega rektorja na univerzi. Dr. Heyrovský se je

porodil 14. nov. 1852, prišel v 70. letih na takrat še nerazdeljeno praško univerzo in se vpisal tu na pravni fakulteti. Slavni profesor rimskega prava Esmarh je vzbudil v njem zanimanje in ljubezen do historičnega študija. Pozneje je poslušal Heyrovský Brinza v Monakovem in Brunsa v Berlinu. Ko se je vrnil iz tujine na domača tla, se je habilitoval leta 1878. na praški univerzi za rimsko pravo. Predava rimsko pravo torej že 44 let! Izmed njegovih spisov je najbolj znana knjiga: »Zgodovina in sistem rimskega privatnega prava«. Knjiga je izšla v letih 1886—80 pod naslovom »Institucije rimskega prava« in je doživela dosedaj že pet izdaj. Knjiga je sploh prvo češko sistematsko delo na polju privatnega prava. Stoji na višini moderne znanosti in polaga veliko važnost na dogmatično-sistematsko stran. Zato je kot uvod v pravni študij neprecenljive važnosti. — Dr. Ciril Horáček, ki je dne 7. novembra t. l. slavil 60letnico svojega rojstva, je bil učenec Bráfov. Udejstvoval se ni samo literarno, ampak tudi politično. Njegova velika izkustva Čehi prav cenijo; po prevratu je bil tudi že minister. Njegovih spisov je nebroj, pisal je o valutnih, agrarnem, mezdnem in sploh socialnem vprašanju; najbolj znano njegovo delo pa je »Učbenik narodne gospodarske politike«. Češki pravniški krogi so počastili oba slavljenca, posebno pa Heyrovskega, ki ga prištevajo med poslednjega še živečega so-ustanovitelja obnovljene univerze na pravniški fakulteti. Fakulteta je izdala ob tej priliki slavnostni zbornik. Češkim tovarišem se pridružuje v čestitkah tudi Slov. Pravniki in želi obema učenjakoma, ki sta poznana oba tudi pri nas, posebno še Heyrovský kot prijatelja Slovencev, da bi delovala še mnogo let v prosep svojega naroda!

— (I z e n a č e n j e t r g o v i n s k e g a p r a v a.) To delo pripravlja podosek stalnega zakonodajnega sveta (S. Z. Sv.) za sestavo osnutka trgovinskega zakonika. Njegovi člani vseuč. prof. dr. Milorad Stražnický, dr. Velizar Mitrović in dr. Škerlj so se izjavili najprej o tem, katera pravna materija naj se vzame v novi trgovinski zakonik, ali in kateri izmed sedaj v naši državi veljavnih ali drugih trgovinskih zakonikov naj bi se vzela za podstavo novemu zakoniku, kakšna naj bi bila metoda dela. Profesorja Stražnický in Škerlj sta obenem podala kritiko srbskega predhodnega predloga za zakonik iz l. 1912. in sta poudarjala, da se trg. zakonik ne sme delati brez sodelovanja pozvanih zastopstev v prvi vrsti prizadetih slojev, torej zlasti ne brez sodelovanja trgovskih zbornic. Privatnopravni odsek S. Z. Sv. je dne 1. aprila t. l. sklenil, da naj se člani pododseka čimprej sestanejo, pogovore o omenjenih vprašanjih in naj si razdele delo. Seja se je vršila dne 24. junija t. l. v Beogradu pod predsedstvom g. Djordja B. Nestorovića. Dosegel se je popolen sporazum v vseh navedenih vprašanjih zlasti tudi glede metode dela in razdelilo se je delo po skupinah: splošni nauki, delniška družba in družba z omejeno zavezo, druge družbe, stvarno in obligacijsko pravo. Za nekatere materije, ki spadajo v trgovinsko pravo ali so vsaj z njim v ozki zvezi, bo treba šele dognati ali vstrezajo že izdelani osnutki zahtevam trg. prava. Menično in čekovno pravo naj tvori posebno skupino, ki najbrže ne bo prišla v trgovinski zakonik; isto bo skoro gotovo veljalo za privatno zavarovalno pravo. Osnutek za-

kona o pomorskem pravu s pomorskim zavarovalnim pravom izdeluje posebna komisija, ki je s svojim delom že precej napredovala.

Na določen veljavni zakon ali osnutek kot temelj se ne bo mogoče vezati. Vsi trgovinski zakoni v naši državi so zastareli. Že omenjeni srbski predlog zakonika je prirejen večinoma po novem nemšk. trgovskem zakoniku in bi mogel postati za znaten del našega trgovinskega zakonika nekaka osnova, seveda šele po izvršenih potrebnih mnogoterih izpremembah. Ne more pa biti osnova za stvarno obligacijsko pravo, ker se opira kakor nemški izvirnik na nemški državljanski zakonik, ki ne bo podstava našemu novemu o. d. z. Za ta del bo torej več ali manj čakati, da se ustanove vsaj glavna načela splošnega dela, splošnega obligacijskega prava in nauka o kupu. Š.

— (Analogon k našemu zakonu o zaščiti države v Švici.) Komunistična stranka v Švici se je zapisala v III. internacionalo in zavezala, da se bo držala njenih sklepov in ukrepov. Pa tudi tamkajšnja socialnodemokratska stranka omenja v svojem programu (22. decembra 1920) kakor bojna sredstva za dosego diktature proletariata akcije v masah, demonstracije in politične štrajke. Revolucionarni pokret, usmerjen na splošni prevrat družabnega in državnega reda, se je udeleževal v Švici pri deželnem štrajku v novembru 1918 in ob generalnem štrajku v avgustu 1919 v Zürichu in Baselu ter je švicarska vlada ugotovila, da so udeleženci štrajkov zbirali orožje v svrhu pospeševanja revolucije. Določila švicarskega zveznega kazenskega zakonika (4. februar 1853) niso mogla nuditi zadostne zaščite zoper prevratni pokret, ker kaznujejo veleizdajo in pobuno (punt) le tedaj, če je bila izvršena z uporabo fizičnih sil, in ker ni določbe, da naj se kaznujejo tudi že pripravljalna dela. Ta dejstva so napotila, kakor že prej Holandsko, Angleško, Združene države severoamerikanske, Poljsko, Jugoslavijo in Ogrsko, naposled tudi Švico, da je poskrbela za nova kazenska določila v označenem pogledu. Ubrala pa je pot novelizacije zveznega kazenskega zakonika. Namesto 3. naslova veljavnega kazenskega zakonika stopi po zveznem zakonu z dne 31. januarja 1922 cela vrsta čisto novih določb, a prejšnja so dobila vsaj deloma novo prikrojeno vsebino. Razvrstitev teh določb je dokaj značilna in naj se tu navede, da se more primerjati z našim tkzv. »zakonom o radu i redu«. Naslov III. obsega določbe o veleizdaji, pobuni (puntu), zoperstavljenju, motenju in zaprečevanju skupnih državnih volitev in glasovanj, pregreških pri skupnih državnih volitvah in glasovanjih, pregreških pri kantonalnih volitvah in glasovanjih, kršitvi uradniške dolžnosti ovadbe, ogroževanju ustavnega reda in notranje varnosti, pozivanju in zavajanju h kršitvi vojaških službenih dolžnosti, izpodkopavanju vojaške discipline, nepokornosti zoper povelja in odredbe, motenju občega miru v deželi (Landfriedensbruch, čl. 50). Na koncu novega naslova stoje določbe o sodni pristojnosti za te delikte. Sojenje pripada deloma asisom, deloma drugim zveznim in kantonskim sodiščem, deloma tudi vojaškimi sodiščem. Nadaljnji člen predpisuje izrek, da zapadejo predmeti, ki so se ob izvrševanju deliktov rabili. V zadnji uri je nacionalni svet (Nati-

onalrat) dodal še člen, ki izpopolnuje splošni del kazenskega zakonika in uvaja na novo »pogojno izvršitev kazni v vseh zadevah, opravljenih po zveznem kazenskem zakoniku«. Ta člen pa določa, da sme »sodnik izvršitev kazni zapora, ki ne gre više od enega leta, odgoditi.« — Besedilo zakona je prinesla Schweiz. Zeitschrift für Strafrecht, 1922, v 1. zvezku, obširno oceno iz peresa zveznega odvetnika Frana Stampfli (Bern) pa v 2.—3. zvezku. Avtor ne soglaša povsem s sistematiko, sicer pa se strinja s tendenco zakona in ga osobito brani zoper očitke, da je »Zuchthausgesetz«. Pogreša pa, da ni nobenih določb za mladostne kršitelje novih zakonskih predpisov. — Ako le malo primerjamo švicarski in naš »zakon o radu in redu«, nam pade kar v oči, koliko lažje je operirati z zakonom, ki je novela splošnega kazenskega zakonika kakor v Švici, in ne samostalna tvorba poleg splošnega zakonika kakor pri nas. Slednji način kar po sili ustvarja možnost protislovij. Nadalje pa pade v oči umerjenost kazni švicarskega zakona. Tam ni nič smrtnih kazni, osobito ne pri mladostniki nad 18 let, kakor pri nas. Le za veleizdajo in punt je zagrožena vôza (Zuchthaus), a še to le alternativno z zaporom (Gefängnis).

Dr. M. D.

— (Peti mednarodni kongres za letalsko pravo) se je vršil v dneh 25. do 30. septembra t. l. v Pragi. Kongres je pripravil »mednarodni pravniški komite za letalstvo«, čigar osrednji odbor ima sedež v Parizu. Poprej so se vršili kongresi leta 1911. v Parizu, leta 1912. v Ženevi, leta 1913. v Frankfurtu in leta 1921. v Monakovem. Kongresi po svetovni vojni so važni zlasti radi tega, ker se je med vojno pravno naziranje o tem vprašanju preobrnilo. Predvojni kongresi so priznavali princip prostosti zračnega plovstva, mednarodna konvencija o upravi letalstva, sklenjena leta 1919. v Parizu; pa se je v smislu zahtev zmagovalcev postavila na princip državne suverenitete nad zračnim prostorom, ki se nahaja nad državnim ozemljem. Toda kljub temu je že monakovski kongres izrekel, da pomenja pariška konvencija »povojni« pravni red, torej samo provizorni in priznal prostost zračnega plovstva, seveda s potrebnim ozirom na državno suvereniteto. V tem pravcu je zboroval tudi letošnji praški kongres, ki je uspel kar najlepše. K udeležbi so bile pozvane samo države, ki so članice društva narodov. Prišli so zastopniki 18 držav, uradni delegatov je poslalo 14 držav. Častnim predsednikom zborovanja je bil izvoljen profesor na praški univerzi dr. H o b z a, predsednikom kongresa prof. de L a p r a d e l l e, podpredsednikom pa odvetnik T a l a m o n, predsednik franc. komiteja za mednarodno letalstvo, P i t t a r d, profesor na ženevski univerzi, in C o g l i o l o, profesor na univerzi v Genovi. Kongres je razpravljal poleg drugih vprašanj zlasti o pristajanju letal na suhem in na vodi, o narodnosti letal in o vojnem letalskem pravu.

— (Ali je za razsojo o hudodelstvih in pregreških, učinjenih s tiskom, pristojno porotno sodišče ali sodni dvor?) Naslovno vprašanje je v poslednjem času glede pristojnosti za sojenje o žaljenju na časti, učinjeno s tiskom, zbudilo nekaj pole-

mike v dnevnem časopisju. Kakor znano, je stol sedmorice z odločbo 28. marca 1922 opr. št. Kl 76/22-4, izrekel — protivno stališču viš. dež. sodišča v Ljubljani — da je pristojen sodni dvor in ne porotno sodišče. S to odločbo je sicer to načelno vprašanje rešeno, vsaj za sedaj, ker je višje deželno sodišče pri reševanju poznejših ugovorov proti obtožnicam, temelječim na razlogih nepristojnosti sodnega dvora, iz oportunitetnih razlogov sprejelo nazor stola sedmorice. Zato je za enkrat vsaka nadaljnja polemika izgubila realna tla. Le smotru, da se objektivizira eno kakor drugo stališče, priobčujemo z dovoljenjem kompetentnega mesta nastopno: Še preden je izšla določba stola sedmorice, je predsednik višj. dež. sodišča, videč nevzdržljivo stanje, ki je nastalo vsled navzkrižja med nazorom onih zbornih sodišč, ki so smatrala za pristojne sodne dvore in nazorom višj. dež. sodišča, podal pri ministrstvu pravde predlog, da se vprašanje o tej pristojnosti reši s posebnim zakonom. Ta predlog se v merodajni vsebini glasi: Višje deželno sodišče je mnenja, da določba zadnjega stavka čl. 13 ustave: »Vsa kazniva dejanja, učinjena s tiskom, sodijo redna sodišča« obstoječega pravnega stanja glede pristojnosti ni nič izpremenila. Izraz »redno sodišče« ne pomenja ničesar, ker naš kazenski pravni red ne deli sodišč v redna in izredna, ampak govori v nadpisu drugega poglavja pred § 8 le o »sodiščih«, katera potem označuje v § kot: 1. okr. sodišča, 2. sodne dvore I. stopnje, 3. porotna sodišča, 4. sodne dvore II. stopnje 5. vrhovno sodišče kot kasacijsko sodišče. Stavlja torej porotna sodišča v isto vrsto z drugimi sodišči, ki izvršujejo sodstvo. Tudi ustava v določbah o sodni oblasti (čl. 109—112) ne govori o rednih sodiščih, ampak samo o sodiščih. In ker ustava nikjer ne razveljavlja porotnih sodišč niti v obče niti specialno gledé posameznih deliktov, potem je i nadalje v veljavi določba čl. VI A uvodnega zakona z dne 23. maja 1873 drž. zakona št. 119 h kaz. pr. redu. Kaj si je zakonodajalec ob sestavljanju napačane določbe ustave mislil, ne prihaja v poštev. Zakon je nekaj objektivnega, od mišljenja zakonodajalca neodvisnega. Mišljenje njegovo se more pritegniti le za spoznavanje nejasnih določb ali izrazov zakona. Tu pa ne gré za tako tolmačenje. Izraz »redno sodišče« je jasen, samo ne pove ničesar, zlasti ker se tudi kaz. pr. red sam, kadar rabi antitezo k porotnemu sodišču nikdar ne posluži izraza redno sodišče, ampak le izraza »sodni dvor« (n. pr. § 261) ali pa »sodeče sodišče« v zadnjem odst. čl. VI. uvodn. zak.) Če se je zakonodajalec v ustavi napačno in ne samo nejasno izrazil, tako da ni zadel onega, kar je nameraval, mora napako popraviti, sodnik nima pravice korigirati zakon. V senatu višj. dež. sodišča se poudarja tudi to-le: Po čl. VI uvodn. zakona kaz. pr. reda je opraviti glavno razpravo pred poroto le glede pregreškov in hudodelstev, učinjenih po vsebini (§ 28. tisk. zak.) s tiskom (nemški: Pressinhaltsdelikte). Člen 13 vidovdanske ustave 3. odst. po svojem besedilu nima v mislih le kaznivih dejanj te vrste, temveč i prave specifične tiskovne delikte, ki jih je moči učiniti sploh le v zvezi s tiskom (Pressformdelikte). Taka dejanja se kaznujejo po smislu določb tisk. zakona in njegovi noveli (17. decembra

1862 št. 6 drž. zak. ex 1863 in 15. oktobra 1868 št. 142 drž. zak.) ter po čl. VII—IX. zak. 17. decembra 1862 št. 8. drž. zak. iz leta 1863. Glede vseh teh vrst kaznivih dejanj, učinjenih s tiskom v širšem pomenu besede, je oprava glavne razprave (pristojnost za razsojo na prvi stopnji) redoma porazdeljena med sodišča, navedena v § 8 št. 1—3 k. pr. r. Po besedilu ustave (čl. 13. odst. 3) se torej v področju veljave kaz. pr. reda z dne 23. maja 1873 št. 119 drž. zak. ni ničesar izpremenilo. Zakon sicer sodišča navedena v § 8 št. 1—3 k. pr. r. ne nazivlje nikjer kot redna sodišča, stavlja jih pa med seboj v isto vrsto v nasprotju s sodišči, katera teorija po pravici smatra kot izredna sodišča. Slednja so v § 434 k. pr. r. opisani »preki sod« ter takozvana »izjemna sodišča« po smislu zak. maja 1873 št. 20 drž. zak. ter čl. VII. uvod. z. h k. pr. r. Potemtakem ni druga trajno učinkujočega sredstva, nego kratek zakon, ki bo jasno deklariral stališče. Proti takemu zakonu ni pomisleka, ker bi se ž njim ustava čisto nič ne izpremenila, ampak le nekaj določilo, česar, kakor zgoraj dokazano, v ustavi ni in kar tudi ne spada v ustavo, kajti razdeljevati kompetenco med sodišče ni stvar ustave, ki določaj le pravne temelje, ampak je to stvar posebne zakonodaje z vidika pravne politike. Če se je v istini nameravala za tiskovne delikte izločiti pristojnost porotnih sodišč — in najbrže se je to nameravalo — potem bi zakon utegnil obsegati samo 2 paragrafa. Prvi, meritorni, bi se glasil: »Čl. VI. odst. A zak. z dne 23. maja 1873 drz. z. št. 119 o uvedbi kaz. postop. reda, po katerem spadajo pred porotna sodišča glavne razprave o vseh obtožbah radi hudodelstva in pregreškov, učinjenih z vsebino kakšne tiskovine, se ukine«, drugi pa bi obsegal provedbeno klavzulo. — Ni treba šele povdarjati, da drž. osnovni zakon z dne 21. decembra 1867 št. 144 drž. zak. s svojim členom 11 spričo določb člena 142 ustave nima več veljave.

— (T e r i t o r i a l n e s p r e m e m b e.) Min. pravde je pridelilo okr. sodišču v Gornji Radgoni ves del radgonskega sodnega okraja, ki je pripadel nam, in od cmureškega okraja občine Konjišče, Vratja vas, Vratji vrh, Podgorje, Drobtinci, Masova, Žiberce, Grabe in dele občin Gosdorf, Diepersdorf, Fluttendorf (ti deli so se spojili s krajevno občino Konjišče) in Donnesdorf ki so se spojili s krajevno občino Apače). Od ostalega, naši kraljevini pripadlega dela cmureškega sodnega okraja so se pridelile občine Draženvrh, Lokavci, Rožengrunt, Ščavnica, Velka in Trata okrajnemu sodišču pri Sv. Lenartu v Slov. Goricah, občina Sladki vrh okrajnemu sodišču v Mariboru. Okrajnemu sodišču v Mariboru so prideljeni tudi nam pripadli del občine Schlossberg-Gradišče (priklopljen h krajevni občini Selnica ob Dravi), 4 hiše od občine Glanz (priklopljene h krajevni občini Št. Jurij ob Pesnici) in del občine Spielfeld (priklopljen h krajevni občini Št. Ilj) V politično-upravnem oziru spada ozemlje, ki se je pridelilo okrajnemu sodišču v Gornji Radgoni k okrajnemu glavarstvu Ljutomeru, ostalo pa k okrajnemu glavarstvu v Mariboru.

